

РЕШЕНИЕ

№ 5262

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3075** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Ц. З. от [населено място] срещу заповед № 3286з-472/04.02.2020г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” към Министерство на вътрешните работи /МВР/.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните норми и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че неправилна е преценката на административния орган по издаване на процесната заповед при липса на мотиви. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – ДИРЕКТОРА НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ” /ГДНП/ – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети

по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно по делото обстоятелството, че жалбоподателят Д. Ц. З. има извършена полицейска регистрация № 6520/12.04.2011 г. за деяние по чл. 194 от НК по досъдебно производство № 424/2011 г. по описа на 09 РУ - СДВР. С влязло в сила протоколно определение от 17.11.2011 г., Софийски районен съд /СРС/ е одобрил, на основание чл. 382, ал. 6 и ал. 7 от НПК, постигнато споразумение между Софийска районна прокуратура и подсъдимия Д. Ц. З., както и е прекратил наказателното производство по НОХД № 8849/2011 г. по описа на СРС, НО, 116 състав. Видно от цитираното протоколно определение СРС признава Д. З. за виновен за извършено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 194, ал. 1 от НК и му налага при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказание „лишаване от свобода“ за срок от десет месеца. На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът отлага изтърпяването на така наложеното наказание с изпитателен срок от три години.

Със заявление вх. № 328600-39073/11.06.2018 г., адресирано до директора на ГДНП – МВР, Д. З. е поискал да му бъде заличена информацията, съдържаща лични данни в информационните и неинформационните фондове на МВР, включително извършената полицейска регистрация, обработвана и съхранявана по повод противодействие на престъпността и във връзка с водени наказателни производства в МВР. Във връзка с така подаденото заявление с писмо рег. № 32863-47147/26.10.2019 г. директорът на ГД „НП“ е изпратил заявлението за извършване на проверка от директора на СДВР. С предложение рег. № 513р-99000/09.12.2019 г. директорът на СДВР е предложил на директора на ГД „НП“ да не се сменя полицейска регистрация № 6520/2011 г. на 09 РУ – СДВР, поради липса на основание по чл. 68, ал. 6 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Със заповед № 32863-472/04.02.2020 г. директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е отказал снемането на полицейска регистрация № 6520/12.04.2011 г., извършена в 09 РУ - СДВР, на Д. Ц. З.. В мотивите на заповедта е посочено, че прекратяване на делото при сключване на споразумение не е сред лимитативно изброените основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация на лицето.

Със заповед № 81213-267/10.03.2015 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да издава заповеди за снемане или откази за снемане на полицейска регистрация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложен по делото заверен препис на оспорената заповед същата е била връчена лично на жалбоподателя на 21.02.2020 г., като жалбата му срещу акта, съгласно приложен по делото пощенски плик, е подадена по пощата на 05.03.2020 г., т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Така изрично предвидената делегация е приложена със заповед № 81213-267/10.03.2015 г. на

министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР са оправомощени директорът и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция” да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Процесната заповед е постановена и в предписаната от закона форма - писмена заповед по чл. 68, ал. 6 ЗМВР. Видно от приложеното по делото заверено копие на процесната заповед същата, освен наименованието на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, съдържа и подпис на издателя. Заповедта е подписана от директора на Главна дирекция „Национална полиция” Х. Б. Т..

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР изрично предвижда, че полицейската регистрация може да бъде снета служебно или по искане на регистрирания. В конкретния случай производството е образувано по искане на лицето, като е спазен редът, предвиден в Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/, издадена на основание законовата делегация в ал. 7 на чл. 68 от ЗМВР. Искането е редовно – отправено е до органа, където е извършена регистрацията, приложени са документите, на които са основава. При издаване на заповедта е изпълнено и изискването на чл. 19, ал. 4, т. 2 от НРИСПР, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията и приложен комплект от документи от извършената проверка по преписката.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимите материално-правни норми. Материално-правните предпоставки за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, и те са: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. В процесния случай безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя нито едно от цитираните законови основания не е налице. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че Д. З. има извършена полицейска регистрация в 09 РУ - СДВР за престъпление по чл. 194 от НК, за което е признат за виновен, като му е наложено наказание „лишаване от свобода” при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказание „лишаване от свобода“ за срок от десет месеца и на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от три години. Действително, с протоколното определение от 17.11.2011 г., постановено по НОХД № 8849/2011 г., СРС е прекратил наказателното производство, но поради сключеното споразумение между Прокуратурата и подсъдимия Д. З., одобрено от съда. Поради това в конкретния случай се явява неприложима и нормата на чл. 68, ал. 6, т. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба полицейската регистрация се сменя, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл. 24, ал. 3 от НПК, а именно при постигнато споразумение, както е и в процесния случай. В тази връзка следва да се има предвид, че хипотезите, при които се сменя полицейска регистрация са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с

чл. 68, ал. 6 от ЗМВР материално-правни предпоставки. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл. 67 от ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и общественения ред. С оглед на това разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ц. З. от [населено място] срещу заповед № 3286з-472/04.02.2020г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” към Министерство на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: